

S. Sayısı : 251

1341 yılı muvazenei umumiye kanununun 37 ve 1932 yılı muvazenei umumiye kanununun 23 ncü maddeleri yerine kaim kanun lâiyhası ve Bütçe encümeni mazbatası (I/1059)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı : 6/2154

23 - V - 1938

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

1341 senesi muvazenei umumiye kanununun 37 ve 1932 muvazenei umumiye kanununun 23 ncü maddeleri yerine konmak üzere Maliye vekilligince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 21 - V - 1938 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâiyhası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

*Başvekil
C. Bayar*

Esbabı mucibe

Teşkilâtı esasiye kanunu mucibince hükmü bir seneye münhasır bulunan muvazenei umumiye kanunlarına bağlı (H) cetvelinde uzunca senelerden beri devredilegelmekte olan maddelerin ifade ettikleri mânalara göre ya taallük ettikleri kanunlara zeyil veya bu kanunların bazı maddelerinin tadil edilmeleri suretile birer müstakil kanun suretinde ihzarile mezkûr (H) cetvelinin tasfiyesi hususu Büyük Millet Meclisince müttehaz 4 - V - 1933 tarih ve 754 numaralı karar iktizasından olduğundan ve 1050 sayılı muhasebe umumiye kanununun 30 ncü maddesinin son fıkrasında hükmü bir seneden fazla zamana şamil maddelerin muvazenei umumiye kanununa dercedilemeyeceği tasrih edildiğinden, daimî mahiyeti haiz olduğu halde bütçe kanunlarile tesis ve şimdiiye kadar (H) cetveline konulmak suretile ahkâmı teccid olunan bağlı lâiyhada yazılı esasın müstakil bir kanun halinde tedvini muvafık görülmüş ve lâiyha bu maksadla tanzim edilmiştir.

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Bütçe encümeni

Mazbata No. 157

Esas No. 1/1059

8 - VI - 1938

Yüksek Reisliğe

1341 ve 1932 muvazenei umumiye kanunlarının 37 ve 23 ncü maddeleri yerlerine kaim olmak üzere hazırlanarak Başvekâletin 23 mayıs 1938 tarih ve 6/2154 sayılı tezkeresile Yüksek Meclise sunulan kanun lâiyhası Encümenimize

havale edilmiş olmakla Maliye vekili ve Hariciye vekâleti müsteşarı hazır oldukları halde okundu ve konuşuldu :

Teklif olunan lâiyhanın birinci, ikinci, beşinci ve altıncı maddeleri 1341 muvazenei umu-

miye kanununun 37 nci maddesile teqvini ve müteakib yıllar bütçe kanunlarının verdiği mezuniyetler üzerine 1937 malî yılı nihayetine kadar meriyetleri muhafaza edilen hükümlerin tatbikat esnasında hissedilen noksanları ikmal edilerek suretile hazırlanmış şekilleridir.

Lâyiha'nın bu kısmında yapılan değişikliğin başlıcası ; gerek Hariciye memurlarından olsun gerek sair daire memurlarından bulunsun daimî veya muvakkat bir memuriyetle yabancı memleketlere ve yabancı memleketlerde bir yerden diğer bir yere gönderilen memurlara dereceleri itibarile verilecek yevmiyelerin aynı mikdar dahilinde olmasını teminden ibarettir.

Bu gün tatbik edilen muhtelif kanunların hükümleri yabancı memleketlere gönderilen hariciye memurlarile diğer memurlar arasında yevmiye noktasından bir fark ihdas etmektedir.

Lâyiha'nın birinci maddesi bu vaziyetin ortadan kaldırılmasını ve memuriyetler arasında yevmiye noktasından bir fark gözetilmemesini istihdaf etmiş olmakla encümenimizce eski madde-deki bazı hükümlerin ve aileleri kaydinin ilâvesi suretile kabul olunmuştur.

Lâyiha'nın ikinci maddesi yevmiye ve yol masraflarının hesapları için seyahat mebdelerini tayin maksadile tanzim olunmuştur. Bu suretle yine Hariciye memurları ile diğer memurlar arasında mebdelerin tayini noktasından mevcut olan farklar da bu madde ile halledilmiş bulunmaktadır. Yalnız yabancı memleketlerde bulunan memurların yevmiye ve yol masraflarının hesaplarında memuriyet mahallerinin mebdede ittihazı tabîi görüldüğünden madde münhasıran Türkiyeden yabancı memleketlere gidecekleri ifade eder şekilde yeniden yazılmıştır.

Üçüncü maddeye gelince : Bu madde 1338 senesi altıncı avans kanununun 8 nci maddesile tesis edilerek 1932 malî yılı muvazenei umumiyeye kanununun 23 ncü maddesile değiştirilen ve şimdiye kadar tatbik edilmekte bulunan hü-

kümleri ihtiva etmekle beraber sonradan bazı mmtakavi teşekküllerin kurulmuş olması hasebile bu cihetide ifade eder bir şekilde ve müteakidlerin harcırahlarına esas olmak üzere verecekleri beyannamelerde gösterecekleri mahalleri ikametgâh ittihaz etmeleri mecburiyetine dair bir kaydın ilâvesi suretile teklif edilmiş ve madde encümenimizce yazıya aid bir değişiklikle kabul olunmuştur.

Bazı vekâletlerin merkez teşkilâtı kadrolarına dahil kontrolörlerine müfettişler gibi murakabe ve kontrol vazifesi vermekte olduğundan bunlara da müfettişler gibi harcırah verilebilmesi maksadile tanzim edilmiş olan lâyiha'nın beşinci maddesi de olduğu gibi kabul edilmiştir.

Heyeti umumiyesi itibarile muhtelif mevzu-larla alâkadar olan lâyiha'nın birinci, ikinci, beşinci ve altıncı maddeleri (yabancı memleketlere gönderilecek memurların harcırah ve yevmiyeleri hakkında kanun lâyihası) başlığı altında müstakil bir lâyiha halinde tedvini, vekâlet kontrolörlerinin yevmiye ve harcırahlarına aid olan dördüncü maddenin de 999 numaralı kanuna ve üçüncü maddede yazılı hükümlerin ise harcırah kararnamesine eklenmesi muvafık görülmüş ve bu esas dairesinde hazırlanan üç lâyiha Umumî heyetin tasvibine konulmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

R. V.	M. M.	Kâtib
Isparta	Trabzon	İstanbul
Mükerrem Ünsal	R. Karadeniz	F. Öymen
Balıkesir	Çorum	Kırklareli
E. Adakan	E. Sabri Akgöl	Ş. Ödül
Kırşehir	Maraş	Mardin
M. Seyfeli	A. Tiridoğlu	R. Erten
Muş	Ordu	Seyhan
Ş. Çiloğlu	H. Yalman	N. Eldeniz
Sivas	Yozgad	
Remzi Çiner	S. İçöz	

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

1341 senesi muvazenei umumiye kanununun 37 ve 1932 muvazenei umumiye kanununun 23 ncü maddeleri yerine kaim kanun lâyihası

MADDE 1 — Daimî veya muvakkat memuriyetle yabancı memleketlere ve yabancı memleketlerde bir yerden diğere bir yere gönderilenlerin gidib gelme yol masrafları memurini hariciye harcırah kanunu ve yevmiyeleri mülkiye harcırah kararnamesi ile zeyillerinde yazılı mikdarlar üzerinden hesap olunur.

Bu yevmiyeler, dairelerince yedi misline kadar artırılabilir. Muvakkat memuriyetle gönderilenlere İcra Vekilleri Heyeti kararile yedi misilden fazla yevmiye verilmesi de caizdir.

MADDE 2 — Birinci maddeye göre verilecek yol masrafı ve yevmiyeler muayyen tarifeli nakil vasıtalarile seyahatte, bu vasıtanın Türkiyedeki aktarmasız hareket mebdinden ve memuriyet merkezi bu mebd ile hudud arasında olanlar için vasıtanın güzergâhta memuriyet merkezine en yakın tevakkuf mahallinden, muayyen tarifeli olmayan nakil vasıtalarile seyahatte ise yol üstünde hududa en yakın vilâyet veya kaza merkezinden itibaren hesap olunur.

MADDE 3 — Mıntaka hududu bir kaç vilâyete sari olmak üzere kurulan teşekküllerde vazife deruhde eden memurlardan tayinleri bu teşkilât rüesasına aid bulunanlarla vilâyetlerin umumî idaresi kanunu mucibince nasıb ve azilleri mahallerine aid olan memurlara ve ailelerine her ne suretle olursa olsun verilecek harcırah o mntaka veya vilâyet hududunu tecavüz edemez.

Bunlardan tekaüd edilenlerin harcırahları dahi bu hükme tâbidir.

Alelûmum mütekaidlerin verdikleri beyan-namelerde gösterilen yerlere senesi içinde gitmiyenlerin veya bu yerleri ikametgâh ittihaz etmiyenlerin harcırahlarından istihkaklarından fazla tekaüd maaşlarının her üç aylığının nisfı tevkiif edilmek suretile istirdad olunur.

BÜTÇE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Yabancı memleketlere gönderilecek memurların harcırahları hakkında kanun lâyihası

MADDE 1 — Daimî veya muvakkat memuriyetle yabancı memleketlere ve yabancı memleketlerde bir yerden diğere bir yere gönderilenlerin gidib gelme zati ve aile yol masrafları memurini hariciye harcırah kanunu ve zeyilleri ve yevmiyeleri de mülkiye harcırah kararnamesi ile zeyillerinde yazılı mikdarlar üzerinde hesap olunur.

Bu yevmiyeler, dairelerince iş ve mahallin ehemmiyet ve icablarına göre yedi misline kadar artırılabilir. Muvakkat memuriyetle gönderilenlere İcra Vekilleri Heyeti kararile yedi misilden fazla yevmiye verilmesi de caizdir.

MADDE 2 — Türkiyeden yabancı memleketlere gideceklere verilecek yol masrafı ve yevmiyeler muayyen tarifeli nakil vasıtalarile seyahatte, bu vasıtanın Türkiyedeki aktarmasız hareket mebdinden ve memuriyet merkezi bu mebd ile hudud arasında olanlar için vasıtanın güzergâhta memuriyet merkezine en yakın tevakkuf mahallinden, muayyen tarifeli olmayan nakil vasıtalarile seyahatte ise yol üstünde hududa en yakın vilâyet veya kaza merkezinden itibaren hesap olunur .

MADDE 4 — Vekâletler merkez teşkilâtına dahil kontrolörlere 28 mart 1927 tarihli ve 999 numaralı kanun hükümleri dairesinde harcırah verilir.

MADDE 5 — 902 sayılı ve 5 haziran 1926 tarihli kanuna bağlı cetvelin (seyahat eden memurinin sıfatı memuriyeti sütununun) 1 ve 2 sıra numaralarında yazılı memuriyet unvanları yerine (Baremin 1 - 5 şinci derecelerine dahil memurlar 3, 4 ve 5 sıra numaralarında yazılı memuriyet unvanları yerine de (Baremin 6 19 ncu derecelerindeki memurlar) ibaresi konulmuştur.

MADDE 6 — 15 mayıs 1335 tarihli harcırah kararnamesinin 29 ncu maddesinin 2 ve 3 ncü fıkralarile mezkûr kararnamenin 10 teğrinisani 1335 tarihli zeylinin 3 ncü maddesi, memurini hariciye harcırah kanunu ile 902 sayılı kanunda ve bu kanuna bağlı cetveldeki memur yevmiyelerine aid hükümler kaldırılmıştır.

MADDE 7 — Bu kanun 1 haziran 1938 tarihinden muteberdir.

MADDE 8 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

21 - V - 1938

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
C. Bayar	Ş. Saracoğlu	
Da. V.	Ha. V.	Mal. V.
	Dr. T. R. Aras	F. Ağralı
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
S. Arıkan	A. Çetinkaya	Ş. Kesebir
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
Dr. H. Alataş	Rana Tarhan	F. Kurdoğlu

MADDE 3 — 5 haziran 1926 tarih ve 902 sayılı kanuna bağlı cetvelin (seyahat eden memurinin sıfatı memuriyeti sütununun) bir ve iki sıra numaralarında yazılı memuriyet unvanları yerine (baremin 1 - 5 nci derecelerine dahil memurlar 3, 4, ve 5 sıra numaralarında yazılı memuriyet unvanları yerine de (baremin 6 ve daha aşağı derecelerindeki memurlar) ibaresi konulmuştur.

MADDE 4 — 15 mayıs 1335 tarihli harcırah kararnamesinin 29 ncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarile mezkûr kararnamenin 10 teğrinisani 1335 tarihli zeylinin üçüncü maddesi, memurini hariciyeye verilecek harcırahların sureti hesab ve tesviyesi hakkındaki 3 nisan 1333 tarihli kanunda ve 902 sayılı kanun ile kanun ile bu kanuna bağlı cetveldeki memur yevmiyelerinin miktarlarına aid hükümler kaldırılmıştır.

MADDE 5 — Bu kanun 1 haziran 1938 tarihinden muteberdir.

MADDE 6 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

BÜTÇE ENCÜMENİNİN TEKLİFİ

*15 mayıs 1335 tarihli mülkiye harcırah kararname-
mesine ek kanun lâyihası*

MADDE 1 — Mıntaka hududu bir kaç vilâyete sari olmak üzere kurulan teşekküllerde vazife deruhde eden memurlardan tayinleri bu teşkilât rüesasma aid bulunanlarla vilâyetlerin umumî idaresi kanunu mucibince tayinleri mahallerine aid olan memurlara ve ailelerine her ne suretle olursa olsun verilecek harcırah o mıntaka veya vilâyet hududunu tecavüz edemez.

Bunlardan tekaüd edilenlerin harcırahları dahi bu hükme tâbidir.

MADDE 2 — Alelûmum mütekaidlerin ver-

dikleri beyannamelerde gösterilen yerlere senesi içinde gitmeyenlerin veya bu yerleri ikametgâh ittihaz etmeyenlerin harcırahlarından istihkaklarından fazlası tekaüd maaşlarının her üç aylığının nisfı tevkif edilmek suretile istirdat olunur.

MADDE 3 — Bu kanun 1 haziran 1938 tarihinden muteberdir.

MADDE 4 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

BÜTÇE ENCÜMENİNİN TEKLİFİ

Müfettiş ve müfettiş muavinlerinin yevmiye ve harcırahlarına dair olan 28 mart 1927 tarih ve 999 sayılı kanuna ek kanun lâyihası

MADDE 1 — Vekâletler merkez teşkilâtına dahil kontrolörlere bu kanun hükümleri dairesinde harcırah verilir.

MADDE 2 — Bu kanun 1 haziran 1938 tarihinden muteberdir.

MADDE 3 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.